

ICOMOS HÍRADÓ

a Magyar Nemzeti Bizottság közleményei

19. évfolyam - 6.szám

2011. december hó

A TARTALOMBÓL

Egyháztörténeti konferencia Balatonszemesen

Elhagyott katonai épületek hasznosítása
Ljubljana, Győr, Koppenhága

Beszámoló az ICOMOS XVII. Közgyűléséről
Párizs, 2011. november 27 – december 2

„VILÁGSZÉP ÖRÖKSÉGÜNK” DVD-n

Búcsúzunk...

**Gerő Győző (1924-2011)
Andor Eszter (1942-2011)**

**Emlékezzünk rá, hogy...
Rejtett évfordulóink**

Változások a tagdíjakban és tagdíjfizetési határidőben

Kedves Tagtársaink!

A 2011. november 10-én megtartott Rendkívüli Közgyűlésünk döntött az ICOMOS nemzetközi vezető testületeinek a tagdíjjal kapcsolatos 2010-es dublini határozatai nyomán szükségessé váló módosítások bevezetéséről.

Miután az UNESCO statisztika szerinti GDP besorolás alapján Magyarország a legfelső kategóriába került besorolásra, a tagdíjak eddigi összegét is meg kellett emelni. További módosítási kötelezettséget jelentett, hogy az ifjúsági (junior) kategória korhatárát a Nemzeti Bizottságunk által alkalmazott 35 évről a központilag meghatározott 30 évre kellett leszállítani, valamint meg kellett szüntetni a 65 év feletti tagjaink senior kedvezményét, miután ennek lehetőségét a nemzetközi szabályozás továbbra sem tartalmazza, a Nemzeti Bizottság beszűkült anyagi forrásai pedig sajnos nem teszik lehetővé az 50%-os különbség fedezését.

Mindezek alapján 2012-re érvényes éves tagdíjaink a következőképpen változnak meg:

• Egyéni tagok	15.000 Ft
• Egyéni tagok 30 éves korig* (junior kategória)	7.500 Ft (50%-os kedvezmény)
* (a tagdíjbefizetésre vonatkozó évben betöltött 30-ik életév még junior kategória)	
• Intézményi/jogi személy tagok	70.000 Ft

Befizetési határidő: A 2012-re vonatkozó tagdíjak befizetésének határideje: 2011. december 15.

A befizetéseket elsősorban

- közvetlen banki átutalással javasoljuk rendezni az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület OTP Banknál vezetett 11705008-20498803 számú számlájára, de természetesen továbbra is mód van
- sárga csekken történő befizetésre (kérésre postázzuk a csekket)

Mindkét esetben kérjük a *közlemény* rovatban feltüntetni a *tag/tagok nevét*, és hogy *2012-es tagdíj*.

További fontos fejlemény, hogy létrejött Párizsban a központi tagnyilvántartást is kezelő *Gilles Nourissier* központi adatbázis. Minden további lépésnek – így a tagdíjbefizetéssel és a tagsági kártya kiadásával kapcsolatos adminisztráció elvégzésének is – előfeltétele, hogy az adatbázisban tagjaink az előírt, és érvényes adataikkal szerepeljenek, ezért kérjük hogy a Titkárság által kért adataikat adják le, valamint kérjük és előre is köszönjük hogy az azokban bekövetkező változásokról (lakcím, email-cím, telefonszám) időben tájékoztatják a Titkárságot.

Kedves Tagtársaink,

Tudjuk, hogy – különösen a mai, általában kedvezőtlen gazdasági környezetben – nem könnyű a fentiekben ismertetett változásoknak, a megemelt tagdíjak befizetésének eleget tenni. Mégis, nagyon bízunk abban, hogy mindez nem vezet a nemzetközi összehasonlításban is kimagasló taglétszámunk csökkenéséhez. Bizonyára lehetnek mégis olyanok közöttünk, akik számára – remélhetően csak átmenti – nehézséget jelenthet a tagdíjak megváltozása. Ennek kapcsán a rendkívüli közgyűlésen az is felmerült, hogy – elsősorban a korábbi „senior” kedvezmény kedvezményezettjei közül – azok, akik nem tudják megfizetni a 2012-től érvénybe lépő tagdíjakat, maradhassanak az Egyesületen belül, egyfajta „baráti kör” tagjaiként tartva a kapcsolatot az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsággal. Nemzetközi kártyát ugyan nem lesz lehetőség biztosítani a számukra, de továbbra is eljuthatnak hozzájuk a különféle információk, rendezvényekre szóló meghívások, stb. Ennek a ma még nem létező „hazai” ICOMOS tagságnak az esetleges hivatalos bevezetéséről azonban csak a következő közgyűlés határozhat.

Nagyra értékelve Tagjainknak az ICOMOS, és ez által a műemlékeink megőrzésének elősegítése érdekében eddig kifejtett munkáját, támogatását, amelyre természetesen a továbbiakban is nagyon számítunk – előre is megköszönjük a 2012. évi tagdíjaknak a 2011. december 15-ig történő befizetését és az esetleg még hiányzó személyi adatok soron kívüli pótlását.

Nagy Gergely

Egyháztörténeti konferencia Balatonszemesen

2011. augusztus 30-án a balatonszemesi Latinovits Zoltán Művelődési Ház adott otthont a „**Bencésektől a reformációig**” című konferenciának. Az esemény az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága, a Somogyi Reneszánsz Szövetség, és Balatonszemes Önkormányzatának közös szervezésében valósult meg.

Pörneki Anikó énekművész előadása után Takács József, Balatonszemes polgármestere köszöntötte a konferencia résztvevőit. A megnyitón Szászfalvi László a KIM egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára is jelen volt. Beszédében kitért személyes kapcsolatára a református egyházzal (eredetileg református lelkészként tevékenykedett Csurgón), majd az új egyházügyi törvényt vázolta. Hangsúlyozta, hogy a vallásnak nagyon fontos szerepe van a közösségépítésben – s ezáltal a kulturális-materiális javak megőrzésében is. Az államtitkár köszöntője után Witzmann Mihály, Somogy Megye Önkormányzatának alelnöke szólott a jelenlévőkhöz. Nagy Csaba, somogyi református esperes és Tomanek Péter, balatonszemesi római katolikus plébániai kormányzó közös áhítata után Magyar Kálmán, a Somogyi Reneszánsz Szövetség elnöke is köszöntötte a konferenciát.

A tudományos szekciókban magas színvonalú előadásokat hallgathattott meg a népes közönség. A régészet- történelem mellett a művészet-, irodalom-, és egyháztörténet is teret kapott. Vida Tivadar régész (ELTE-BTK Ős- és Koratörténeti Régészeti Tanszék, egyetemi docens) elsősorban a korai kereszténység somogyi vonatkozásairól beszélt. Szovák Kornél nyelvész-történész (PPKE-BTK Medievisztika Tanszék, egyetemi docens) a magyarországi középkori egyházi társadalom jellegzetességeit, a bencés rend struktúrájának kialakulását vázolta fel. Magyar Kálmán régész-történész, a Somogyi Reneszánsz Szövetség elnöke, a konferencia szervezője, a

bencés-rendhez kapcsolható igen gazdag somogyi régészeti emlékeket és a műemlék egyházakat mutatta be. Prokopp Mária művészettörténész (ELTE-BTK, Művészettörténeti Intézet egyetemi tanára) előadásában kiemelte, hogy a középkori Magyarország a katolikus püspökségek és érsekségek megszervezése terén már több száz évvel megelőzte a szomszédos Ausztriát. Tanítványa, Óze Eszter, a bencésekhez köthető Admonti vagy más néven Csatári Bibliáról tartott rövid művészettörténeti előadást. Örsi Károly (Corvinus Egyetem, egyetemi tanár) a bencés rend kolostorainak kertkultúráját - ugyancsak európai korabeli példákkal - mutatta be.

A délutáni szekcióban már a reformációról, annak megjelenéséről, elterjedésének okairól hallhattunk előadásokat: Óze Sándor történész (PPKE-BTK, Új- és Legújabbkori Történelem Tanszék, egyetemi docens) rámutatott arra, hogy a tudományos elméleteknek – szekularizációs elmélet, sérülés elmélet – némileg ellentmond a magyarországi gyakorlat. Figyelembe kell venni, hogy reformátoraink elsősorban a végvárokban tevékenykedtek, ahová bemenekült a környék lakossága is. Előadása után bemutatta az erre az alkalomra megjelentetett Reformation und Grenzgebiete című német nyelvű kötetét is. Ezt bizonyítja őt reformátor – Dévai Bíró Mátyás, Sztárai Mihály, Huszár Gál, Szegedi Kis István és Méliusz Juhász Péter – életútja is. Ezt követően Magyar Máté (ELTE-BTK, Magyar Nyelv és Irodalom szakos egyetemi hallgató) a reformáció somogyi vonatkozású irodalmi emlékeit vette számba. Szegedi Kis István, Méliusz Juhász Péter és mások erős somogyi kötődését is számos adattal bizonyította.

Gueth Péter lelképásztor a szennai református templomot mutatta be a saját és a Zentai Tünde néprajzos, főmuzeológus kutatásaiból kiadott könyv alapján. Nagy Gergely építész (ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság elnöke) az Erdélyben található magyarlónai templomról, annak felújítási lehetőségeiről beszélt. Egyedülálló vállalkozásként jelent meg róla - a falu és a református közösség összefogásából - egy ugyancsak színvonalas kötet. A nap zárásaként Violáné Bakonyi Ibolya és Viola Ernő a csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium könyvtáráról és annak gyűjteményéről tartott érdekes ismertetőt. A Nap folyamán a könyvtár könyvritkaságai közül néhány megtekinthető volt egy kamara-kiállítás keretében. Ugyancsak az ökuménia jegyében szólott végezetül Hajdú Zoltán Levente református lelkész és Marics József plébános, egyháztörténész a magyar múlt emlékeinek igen fontos megőrzéséről. Az itt látottak például szolgálhatnak a mai ifjú nemzedék számára is.

Kóczyán Zoltán Gergely

Elhagyott katonai épületek hasznosítása Ljubljana, Győr, Koppenhága

Az október eleji ljubljanoi ICOMOS-találkozó helyszíne a Nemzeti Múzeum laktanyából átalakított épületében zajlott le. A laktanya helyreállítását érdemes összevetni más, nem rég látott példákkal.

Ljubljában a Nemzeti Múzeum egy része, a Néprajzi Múzeum és a Szlovén Kulturális Örökségvédelmi Hivatal a győri Frigyes-laktányához igen hasonló együttesben kapott helyet. Így afféle múzeumi negyed alakul ki. A Metelkova utcai „Belga laktanya” 1882 és 1895 közt épült gyalogsági laktanyának. Miután a jugoszláv néphadsereg elhagyta az épületegyüttest, a városi önkormányzat megkezdte volna a bontást, de civil szervezetek segítségével ezt sikerült megakadályozni. Alternatív kulturális központként működött (lásd: romkocsmá), de állapota folyamatosan romlott. Hasznosításáról 1997-ben döntöttek, de a felújítás csak 2003-ban kezdődött meg.

központként működött (lásd: romkocsmá), de állapota folyamatosan romlott. Hasznosításáról 1997-ben döntöttek, de a felújítás csak 2003-ban kezdődött meg.

Az új funkcióra való átalakítás a megmaradt részeket jól megtartotta. Nagyrészt megmaradt az épületek külső képe: ablakaik, vakolatuk, és színezésük is hitelesnek, eredetinek tűnik.

Az új hozzáépítések önmagukban lehetnek értékesek, de a kellenél durvábbra, érzéketlenebbre, és főképp léptéktelenre sikerültek, néhol a homlokzatok nagyobb részét takarják.

Győr esetében a legfőbb csatát megnyerte a műemlékvédelem: az épületeket nem bontották le, és kedvező a vegyes funkció is. A későbbiekkel már kevésbé lehetünk elégedettek: a tervek hol elkerülték a tervtanácsot, hol nem tartották be, ami ott elhangzott. Bár az új funkció helyigénye a lehetőségekhez mérten túlzott volt, új hozzáépítés lényegesen kevesebb van, mint Ljubljában, de az sok helyütt zavaró. A tetőtér-beépítés sem tesz jót a homlokzatoknak, de ennél lényegesen kellemetlenebb a rejtettnek szánt emeletréépítés. Az új teraszok (az altiszi épületek esetében) nem zavarják a homlokzatot, de a ráépítés annál inkább. Mindez így még mindig jobb lehetett volna, mint a ljubljanoi példa, a szemlélőnek mégis kellemetlen érzése támad.

A teljes együttes esetében illúzióromboló a nyílászárók teljes és szakszerűtlen cseréje, zavaró az anyaghasználat, hiteltelen a vakolat, és elrontott a színezés, ami a műemléki jelleg helyett a historizáló giccs felé tolja a laktanya-együttes megjelenését. Ehhez járul hozzá az újjgazdag környezetalakítás a nyírt növényekkel, és a fölösleges, de domináns parkoló-lejáratokkal.

Igazán jó példát Holmen szigetén, Koppenhága új oktatási, kulturális negyedében láthattam, az új operaház mögötti területen.

Itt a funkciójukat veszített, nagyrészt a fentieknél korábbi tengerészeti, katonai épületekbe, laktanyákba, raktárakba oktatási intézmények, a királyi akadémia művészeti főiskolái települtek, többek közt az építészkar is. A terület így már az építészeti tervezés előtt igen jó helyzetbe került, hiszen eldőlt az egységes funkció, és az is, hogy csak annyi funkció kerül a történeti épületekbe, amennyi kényelmesen beléjük fér.

Itt is vannak új épületek, de ezek szerények, léptékhelyesek. Visszafogottságuk miatt a régi épületek a meghatározóak, amelyeknek természetesen részleteik, ablakaik, kapuik, eredeti felületeik is megmaradhattak. Gondot a parkolási igény sem jelent: a forgalom túlnyomó része gyalogosan, biciklivel, vagy vízbusszal történik.

Tanulságos összevetni a három példát, összehasonlítani részleteiket, környezetük burkolatait, de akár a közvilágítás lámpáit is.

Arnóth Ádám

Könyvbemutató

2011. november 23-án a FUGA Budapesti Építészeti Központban került sor az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottságának gondozásában 2011-ben megjelent két kiadvány bemutatójára. Nagy Gergely elnök bevezetője után a Karták Könyvének második, bővített kiadását Entz Géza, a NEFMI Kultúráért Felelős Államtitkárságának főtanácsadója, valamint Fejérdy Tamás, a bővített kiadás kiegészítéseinek gyűjtője, válogatója és a kötet szerkesztője mutatta be. A 9 évvel ezelőtt megjelent első kiadás mára teljesen elfogyott, így a most újra kiadott, szakmailag felülvizsgált és az eltelt időszak újabb fontos dokumentumaival kiegészített második kiadás hiánypótló szakkönyvként is számíthat úgy a szakemberek, mint a szakma iránt érdeklődő szélesebb közönség érdeklődésére is. A Műemlékek a jövő számára - ICOMOS-díjas helyreállítások 2006-2011 címet viselő könyvet Noll Tamás, a Magyar Építészaknara elnöke mutatta be. A számos képpel illusztrált magyar és angol nyelvű kiadvány a Díj megalapításától eltelt 6 év díjazottjait mutatja be. Az ICOMOS díjjal elismert helyreállítások közös jellemzője, hogy a munkában résztvevők (kutatók, tervezők, műemlékfelügyelők, építetők, kivitelezők) összefogásának közös eredményeként jöttek létre, példaként szolgálva egyben arra is, hogy régi értékek hogyan szolgálhatják megújulva mai világunkat úgy, hogy a jövő számára is hitelesen hirdessék az eredeti műemléki értékeket.

A kiadványok az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Titkárságán kaphatók (Karták Könyve 2000 Ft, ICOMOS-díjasok kötete 1000 Ft áron).

In Memoriam Gerő Győző (1924–2011)

2011. október 11-én, 87 éves korában elhunyt dr. Gerő Győző turkológus-régész.

Gerő Győző a háború utáni régész nemzedék különleges egyénisége volt, a magyarországi oszmán-török régészet egyik megalapítója, egyben kiemelkedő és elkötelezett kutatója volt. 1952-ben végezte el az egyetemet, de már 1950-től a Budapesti Történeti Múzeum munkatársa lett, és maradt egészen 1987-ig (nyugdíjba vonulásáig). Dolgozott a budai vár török erődítéseinél, a Pasa-palota feltárásánál, részt vett a vár polgári lakóépületeinek helyreállítását megelőző kutatásokban. Érdeklődése azonban nem csupán a budai emlékekre terjedt ki: dolgozott Egerben, Esztergomban, Székesfehérváron, míg Baranyában több helyen is, így Pécsen, Szigetváron, Siklóson, Mecseknádasdon. A pécsi városfalaknál és a püspökvárban, illetve a magyaregregyi Márévárban, Szászváron együtt végezte a kutatásokat feleségével, dr. Sándor Máriával.

Gerő Győző neve elsősorban a magyarországi oszmán-török *építészeti* emlékekkel forrott össze, a budai Király- és Rác-fürdő, a Gül Baba türbe, az egri Valide szultána és a pécsi Memi pasa fürdő, továbbá a szigetvári Szulejmán szultán és Ali pasa dzsámi, a siklósi Malkocs bej dzsámi, vagy a pécsi Jakováli Hasszán pasa dzsámihoz tartozó tekke maradványai fémjelzik kutatói munkásságának néhány fontosabb állomását. Több esetben, a 20. századra átépített, beépített, részben elbontott és elfeledett épületekre ő irányította rá újra a figyelmet, illetve az ő nevéhez fűződik az azonosítás, ilyenek például az esztergom-vízivárosi Uzsiceli Hadzi Ibrahim dzsámi vagy a siklósi Malkocs bej dzsámi, ez utóbbinak műemléki helyreállítása 1994-ben nemzetközi elismerést, Europa Nostra-díjat kapott.

Gerő Győző fáradhatatlanul dolgozott, az ásatások mellett kiállításokat rendezett, oktatott az egyetemen, publikált, nemzetközi konferenciákon, tanulmányutakon vett részt. Munkásságát számos kitüntetéssel, díjjal ismerték el, személyét nagyra becsülték és tisztelték nemzetközi szakmai körökben is. Szoros kapcsolat fűzte a török kulturális és tudományos élethez, sok külföldi kutatóval ápolt baráti kapcsolatokat. A török kultúráért, emlékekért tett munkájáért a török kormány 1997-ben magas kitüntetésben részesítette: a Török Köztársaság Becsületrendjét adományozta neki (Fehér Gézával és Dávid Gézával együtt).

Gerő Győző életműve megalapozta a további munkát. Kandidátusi disszertációja a magyarországi oszmán-török építészeti emlékekről, amely 1980-ban nyomtatásban is megjelent, máig alapmű, kézikönyv.

Gerő Győző eltávozott, de öröksége és emléke velünk marad.

Kovács Gyöngyi

Búcsúunk Andor Esztertől (1942-2011)

2011. november 14-én elhunyt Andor Eszter statikus mérnök, az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Statikai Szakbizottságának elnöke. Farkasréten ravatalánál, 2011. december 8-án, Andor Domokos búcsúzott tőle:

Megrendülten és megdöbbenve állunk drága halottunk, Eszter hamvainál, mert megtörtént az, ami lehetetlen számunkra, az orvul támadó betegséggel szemben folytatott hősies és fájdalmas küzdelme a család emberfeletti segítsége ellenére sem végződött sikerrel és ő eltávozott körünkből. Bízunk benne, hogy győzelmesen vívja meg ezt a csatát is, de sorsa másként rendeltetett. Most itt vagyunk végső nyughelyénél és búcsút veszünk Tőle.

Búcsúunk az édesanyától, a feleségtől, a testvértől, „Drága Nanustól”, az unokatestvértől, a jó baráttól, a kiváló szakembertől.

Ki is volt Eszter? Az Andor család krónikája így jellemzi: kedvesebb, vidámabb, kiegyensúlyozottabb embert el sem lehet képzelni, mint amilyen Eszter volt. Mindenki bizalommal fordulhatott hozzá, igyekezett másokon segíteni. Remekül sportolt, rengeteget dolgozott, általában derűs és vidám volt... Pedig az élet őt sem kímélte, a nehézségeket (Erzsi néni, anyósa ápolása, szülei

elvesztése, Gyuszi betegsége, stb.) tudatos helytállással, nagy akaraterővel és empátiával küzdötte le. Legendás időbeosztása, szervezőkészsége sok feladat elvégzésére tette képessé. Ha kellett, a hajnali órákban süttött-főzött, hogy a délelőtti órák szakmai tárgyalásain részt vehessen és délután férjével, unokáival foglalkozhasson. A balatoni nyaralások alatt gyakran találkoztunk a reggeli úszásnál, hogy a délelőtti teniszezésre és a délutáni kerékpározásra legyen elég ideje. Rendszeres sítúránk során is reggelente mindig elsőnek kelt és terített asztallal várta Gyuszit és engem.

Nagy munkabírására jellemző, hogy eredményes tervezői és egyetemi oktatói munkája mellett a családi építkezések tervezésére, szervezésére és ellenőrzésére is jutott ideje. Gyuszival közösen alakították, fejlesztették a Mészáros-utcai házat, az egykori „dzsungelkertet”, - ahol fiatal korukban sokat játszottak – és mely mára a nyugalom szigete lett, ahová mindenki örömmel léphet be, mert kedves fogadtatást és vendéglátást kap. Ahogy kezdett visszavonulni a szakmai közelettől, egyre többet foglalkozott közvetlen környezete és kertje csinosításával, szépítésével. Az új idők követelményeinek megfelelően ma már a ház a felnövekvő unokák „éjjeli menedékhelye” is.

A szüleitől örökölt hagyományokat – családi összetartás, becsületesség, vallásosság – továbbvitte, és tovább adta. A karácsonyi és húsvéti 30-35 fős közös ünnepeket, a jelentősebb családi eseményeket megszervezte és a családtagok segítségével lebonyolította. Gyuszival 38 évig éltek példamutató házasságban és közösen alakították gyermekeik jövőjét. Mély vallásossága, hite, melyet elsősorban Erzsi nénitől örökölt, sok nehézségen segítette át. Vallásosságának lényege, hogy szerette az Istent és az embereket is. Itthon érezte magát a földön és otthon remélt az Égben. A betegség elleni küzdelemben is nagy erőt adott mélyen meggyőződéses hite. A katolikus vallás gyakorlása mellett szakított időt a hittan oktatására is. Az Ég különös ajándéka volt, hogy betegsége utolsó hónapjaiban is tudott még tenni hitéért, mert két szakrális épület (Belvárosi és Felsőörsi templom) felújítási és fennmaradási tervén dolgozott.

Drága Eszter, mélyen megdöbbenett Pali telefonhívása, mely halálodról értesített, hisz augusztusi, balatoni utolsó kiszállásod alkalmával a jövődről beszélgettünk, tervezgettünk – de az Égiek másként rendelkeztek. Isten akaratában megnyugodva mentél át a másvilágba, szerintünk a Mennyországba.

Mi most itt állunk ravatalod előtt és mély fájdalommal eresztünk el. Hiányozni fogsz férjed és családtagjaid mindennapi életében, a családi összejöveteleken, a közös programokon, a szakmádban. Az úr, amit magad után hagytál – pótolhatatlan. Köszönjük Neked, hogy a „legnagyobb kincseket, amiket ember számára megteremtett az Isten: a Jóságot, a Szeretetet és a Békességet megkaptuk Tőled, közeledben és általad élhettük.

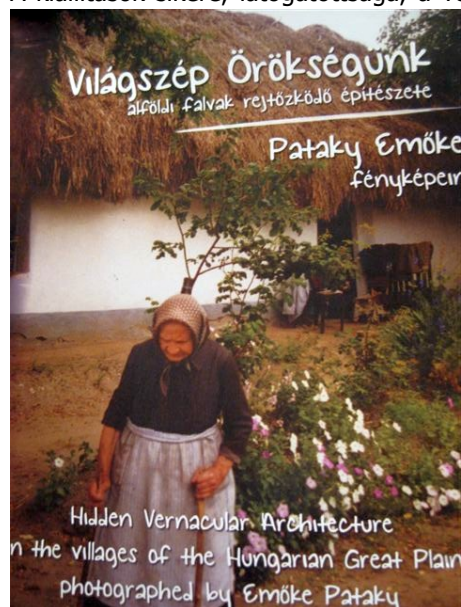
Nyugodj békében!

„VILÁGSZÉP ÖRÖKSÉGÜNK” DVD-n **Alföldi falvak rejtőzködő építésze Pataky Emőke fényképein**

A „Világszép Örökségünk” először annak a budavári Örökség Galériában rendezett népi építészeti fotókiállításomnak volt a címe, amellyel a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal köszöntötte EU-s csatlakozásunkat 2004-ben. Előzetesen, majd ezt követően is több mint 40 kiállításon mutattam be a népi építészeti rejtett szépségeit feltáró és a népi műemlékvédelem munkájának küzdelmeit, eredményeit bemutató, tematikusan rendszerezett fényképeimet.

A kiállítások sikere, látogatottsága, a vendégkönyvi lelkes bejegyzések sokasága, a szakma elismerése és ilyen jellegű kiadványok hiánya késztetett arra, hogy egy látványos fényképalbumot készítssek. Azonban támogatók hiánya és anyagi nehézségek miatt a megjelenítés könnyebb formájával, a DVD-vel próbálkoztam, élve a 2010-es NKA pályázat adta lehetőséggel.

Az archaikus népi építészeti kincsek dokumentálása fényképeken ma már megvalósításában is nehéz, összetett folyamat. A keresés és a rátalálás sem egyszerű, majd a házakkal való kapcsolat, a látásmód sajátossága, az építészeti, műemlékes és népi építészeti felismerés szintéziséből születik a fotó. A „mondanivaló” képi megjelenítése magában kell hogy hordozza a művészi kifejezőerőt is. Az alföldi népi építészeti művészi fotó szempontjából szinte fölfedezetlen. Így nemcsak maga a népi építészeti bemutató DVD ismeretlen, ezért kísérletnek is tekinthető, de maga a képanyag is egy rejtőzködő építészeti világot tár fel.

A DVD készítés lehetőségeinek felismerésével egy folyamatosan lüktető képsort terveztem, mozgatott állóképekkel, a mai néző felgyorsult ritmusához alkalmazkodva. A 12 fejezetbe sűrített képi mondandómat kis ismertető vezet be, a képek alatt rövid a

szöveg, a képsorok áttűnnek egymásba.

Bár a DVD anyagának elképzelése és megvalósítása izgalmas szakmai kihívás volt számomra, mindvégig fontosnak tartottam, hogy a szakmaiság ne menjen a látványosság és a könnyebb felfoghatóság rovására. Törekedtem népi építészeti örökségünket népszerűsítő kiadvány létrehozására is! Úgy vélem, e DVD képsorain keresztül átláthatóvá, megfoghatóvá, megszerethetővé, taníthatóvá, hagyományozhatóvá válik e nagyszerű örökségünk!

A DVD belső borítója tartalmazza a fejezetek címeit és mondandómat e mű születése, kialakítása és megvalósítandó céljainkról. Angol fordítása a borítóhoz kapcsolódik.

A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal hozzájárult, hogy népi műemlékfelügyelői munkámhoz kapcsolódó fényképeim megjelenhessenek. Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság a pályázat pénzügyi lebonyolításában volt, és a DVD népszerűsítésében lesz segítő partner. A Nemzeti Kulturális Alap Igazgatósága értékelte, elfogadta pályázatomat és támogatta a DVD megjelenését. Tiszteletteljes köszönetem minden segítőnek és támogatónak!

Pataky Emőke
építész, műemlékvédelmi szakmérnök

A DVD lemez bemutatójára a 2012. január 24-én, a Magyar Kultúra Napjához csatlakozó ICOMOS Klub rendezvényének keretében kerül sor. A 17:00 órakor kezdődő, „A Magyar Kultúra napján Világszép Örökségünk” címet viselő klubestre a szokásos helyen, a KÖH Pinceszínházában kerül sor (Budapest I., Táncsics Mihály utca 1), az est meghívott előadója Pataky Emőke építész, műemlékvédelmi szakmérnök lesz.

Az eseményre ezúton is szívesen hívunk mindenkit!

Az ICOMOS XVII. Közgyűlése Párizs, 2011. november 27 – december 2

Az ICOMOS 2011-ben esedékes közgyűlésének megrendezését végül is Párizs vállalta magára. Az ezt megelőző tanácsadó testületi ülést november 26-27-ére hívták össze, a Palais Royal-hoz közeli Művészettörténeti Intézetbe.

A november 28 - december 1 között tartott közgyűlés és a Nemzetközi Tudományos Bizottság ülése az UNESCO központjában került megrendezésre. A Breuer Marcell nevével is fémjelzett épület emléktábláján amerikainak jegyzett építészként olvashattuk nevét, ám az egyik belső képzőművészeti alkotást viszont a felirat szerint Victor Vasarely, magyar képzőművész alkotta. Ennyit a környezet magyar vonatkozásairól. A konferenciának otthont adó híres épület mai szemmel sem tűnik avultnak, sőt terei, gondolatisága ma is frissnek hatnak.

A franciák szoros tempójú, szigorú rendnek megfelelően szervezett közgyűlésről gondoskodtak. A francia nemzeti bizottság

elismert, szimpatikus elnöke jó humorral kezelte a szerveztlenségből adódó tétovaságokat. 1200 fő vett részt a világ minden tájáról a nagy jelentőségű rendezvényen. Franciaország viszonylag közel van, mégis jellemzi helyzetünket, hogy soha ilyen kis létszámú magyar küldöttség nem vett részt közgyűlésen. Az elnökség öt tagja, valamint Winkler Gábor és tőlünk függetlenül a Kertészeti Egyetem egy képviselője volt jelen. Ezt a létszámot is csak úgy tudtuk biztosítani, hogy a résztvevők az NKA támogatáson túlmenően jelentősen hozzájárultak a költségviseléshez. Az nem meglepő, hogy a közeli Belgiumból szinte tömegek

érkeztek, de Írországból is több mint 20 fő vett részt az ülésen. A messzi Egyesült Államokból és Ausztráliából 50-50 fő érkezett. Ezek a számok egy kicsit azt is tükrözik, hogy hol, hogyan becsülik a műemlékvédelmet. Afrika jelenlegi politikai helyzete miatt az arab világ képviselője feltűnően hiányos volt, ami - ahogyan az már korábbi üléseken is fokozott hangsúlyt kapott - az ICOMOS világszervezetének az egyensúlyát veszélyeztetheti. Talán ennek a véleménynek az egyre erőteljesebb megfogalmazásának is köszönhető, hogy az elnöki beszámoló különös hangsúlyt fektetett az új bizottságok bemutatására, az

alvó bizottságok felélénkítésének a fontosságára. Elsősorban a közép-amerikai térségben örülhetünk az ICOMOS térnyerésének, itt alakult a legtöbb új nemzeti bizottság. Megtudhattuk, hogy a nemzetközi ICOMOS is egyre nehezebb körülmények között létezik, számos nemzeti bizottság hasonló gondokkal küzd. Ennek ellenére a leköszönő főtitkár pénzügyileg rendezett, stabil szervezetet ad át. Az elmúlt 11 évben hétezerrel tizenegyezerre nőtt a taglétszám, miközben a nemzeti bizottságok száma sajnálatosan lecsökkent. Összesen 127 országban van jelen az ICOMOS szervezete. Az elmúlt három év látványos eredménye, hogy létrejött az ICOMOS networkje, új adatbázist sikerült kialakítani, archívum áll a tagok rendelkezésére. Ez jelentősen megkönnyíti a nemzetközi szervezetben a tagok együttműködését, az információ áramlását. Meg kellett állapítani, hogy az alelnöki beszámolók közül Wilfried Lipp beszámolója volt a legértelmesebb, aki programként fogalmazta meg a Budapest-Balatonfüred-i európai elnökök találkozási eredményeit és témafelvetéseit.

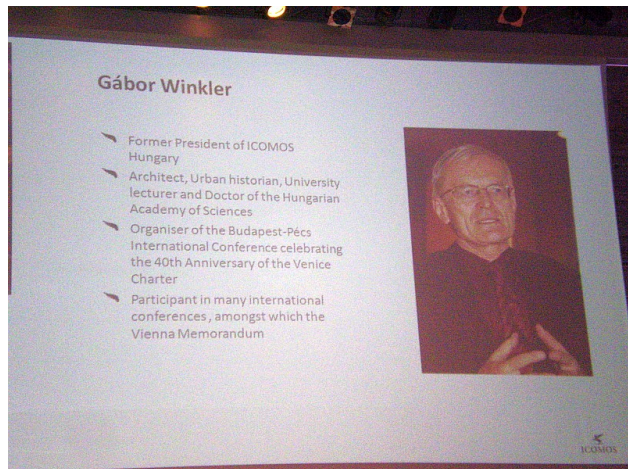
A közgyűlés munkamódszeréhez tartozik, hogy különféle bizottságok létrehozásáról is dönt a szervezet, feladatuk a tanácskozás időszakában bizonyos témacsoportok előkészítése, speciális feladatok ellátása. Talán a legfontosabb bizottságnak tekinthető a Határozati Bizottság. Ennek választották tagjává Fejérdy Tamást. A bizottság feladata, hogy a különféle módon benyújtott határozatjavaslatokat az ICOMOS számára is elfogadható módon megfelelő kultúrpolitikai gyengédséggel átformálja, és azt tárgyalható formában a közgyűlés elé terjessze. Ez az egyik legnehezebb és legnagyobb feladat, ennek megfelelően sokszor éjfélig tartó elfoglaltságot jelentett ez a tiszteletteljes megbízás.

Immár hagyomány, hogy a Közgyűlésen hirdetik ki a következő év Műemléki Világnapjának témáját. 2012-ben ünnepeljük a Világörökség Egyezmény 40. évfordulóját, ami kiváló alkalmat kínál az ezzel kapcsolatos aktuális kérdések megvitatására. Természetesen ez a téma került ajánlásra. Ugyancsak adott a 2014-es év programja, ami a Velencei Karta 50 éves évfordulójára emlékezik.

A közgyűlés legnagyobb várakozással várt eseménye a választás volt. Az elnöki posztra csak egy jelölt volt, az előző ciklus elnöke. A szervezetben belüli bizonytalanságot jelenti, hogy Gustavo Araoz-t (USA) így is csak 67 %-al választották meg a következő három évre. A főttkári posztra három jelölt volt. Dinu Bumbaru szerény 33% szavazata mellett Kirsti Kovanen (Finnország) kapott meglepő nagy többséggel bizalmat, a német jelölt nem volt versenyben. A kincstárnoki címet az egyedüli jelölt, Laura Robinson (Dél-Afrika) érdemelte ki. Az alelnökök választásának eredménye: Kristal Buckley (Ausztrália), Alfredo Conti (Argentína), Gideon Koren (Izrael), Benjamin Mouton (Franciaország), Guo Zhan (Kína). Ahogy arra számítani lehetett, a kiváló szakmai munkát végző Wilfried Lipp sajnos nem kapott elegendő szavazatot, mert egy francia jelöltnek több oldalról is lehet támogatása - attól függetlenül, hogy a jelölt nem alaptalanul széles körű elismertségnek is örvend. A vezetőség tűnik szakmailag a legerősebb összetételű csapatnak. Tagjai lettek: Sofia Avgerinou-Kolonias (Görögország), Stefan Beliski (Bulgária), Dinu Bumbaru (Kanada), Francesco Caruso (Olaszország), Rohit Jigyasu (India), Toshiyuki Kono (Japán), Philippe la Hausse de Lalouvière (Mauritius), Wilfried Lipp (Ausztria), Christoph Machat (Németország), Olga Orive (Mexikó), Hae-Un Rii (Dél-Korea) és a legtöbb szavazatot kapott Grellan Rourke (Írország).

A megszokottól közgyűlési rendtől eltérően a választás nem az utolsó nap programja volt. Ezt követően volt még egy munkanap. A határozatokat ekkor tárgyalta a közgyűlés, vagyis az előző ciklus felvetődő kérdéseit az új vezetőség irányításával tárgyaltuk úgy, hogy már senkinek sem kellett mondatait a kedvezőbb megítélés szerint finomítgatnia. A határozati javaslatok során most is téma volt Verespatak. A közgyűlés előtt szándékolt lépéseket szerencsére újragondolják, a jövőben csak az ICOMOS vezetőségével és a Román Nemzeti Bizottsággal egyeztetett módon történhet a beruházóval tárgyalás. Döntés született, hogy az ICOMOS felveszi a kapcsolatot a Nemzetközi Bányászati Tanáccsal, az örökségvédelem érdekeit elsődlegesnek tekintve dolgozza ki irányelveit. A határozatokat érdemes az ICOMOS honlapján majd végső formájában is áttekinteni, de fontos kiemelni az itthon is figyelemre érdemes pontok közül az alábbiakat: vissza kell szorítani a gazdasági és politikai nyomásra egyre erőteljesebben jelentkező rekonstrukciós törekvéseket, ami örökségvédelmi szempontból felbecsülhetetlen károkat okoz. Számos nagykövetségi épület képvisel különös értéket. Szabályozásuk hiányából eredő veszélyekre hívja fel a határozat a figyelmet. Figyelemre méltó az energiatakarékossággal és a fenntartható fejlődés örökségvédelmi kérdéseivel kapcsolatos határozat is. A Piero Gazzola díjat ezévből Nobuo Ito (Japán) érdemelte ki.

Jóleső érzés volt látni Winkler Gábort, a Magyar Nemzeti Bizottság volt elnökét a hatalmas kivetítőn. Szép elismerés érte, az ICOMOS tiszteletbeli tagjának választotta. Ezúton gratulálunk nemes elismerésének!

A legutolsó napirendi pont volt a következő közgyűlés helyszínének bemutatása. A XVIII. közgyűlésnek Firenze ad otthont 2014-ben.

Egy félnapos kirándulás fért még a szervezett programba. Chantilly kastélyát tekinthettük szinte már hazafelé, a repülőtérre vezető úton.

Nagy Gergely

Mint azt áprilisi számunkban már jeleztük, idén tavasszal került sor Firenzében az ICOMOS Nemzetközi Falkép Szakbizottságának ülésére. Az eseményről Wierdl Zsuzsanna, a Nemzetközi Falkép Szakbizottság elnöke számol be:

2011. április 13 és 16 között rendeztük meg Firenzében a megújult Tudományos Falképbizottság első konferenciáját. Hosszú előkészületek után az újra talpra állított bizottság végre ismét világkonferenciát szervezhetett. Mivel a titkárság mindig az elnök székhelyével azonos nemzeti bizottság is, a magyar ICOMOS közösen szervezte a befogadó firenzei Del Bianco alapítvánnyal az eseményt, melyen összesen 16 ország vett részt, 28 előadással. Sajnos nem minden földrész képviseltette magát hiába törekedtünk a szakmai sokszínűsége, a hosszú repülőutak magas ára nem tudott versengeni a csábító, igazán falképes szakembereknek való helyszínnel. Volt, aki az utolsó pillanatban - perui kolléga - mondta le a részvételt.

A konferencia fő témája egy tematikus "falképes útvonal" bemutatása volt, mely egyrészt földrajzilag, másrészt készítési periódusonként taglaltunk. A témát az előző év során választottuk ki, mely több szempontból is időszerű. Egyfelől soha nem készült ilyen jellegű "tájji" bemutatása a falképeknek, másfelől több mint aktuális egy összefogó "világ-dokumentáció" létrehozása, mely egységes elvek szerint készül.

A konferencia rendkívül izgalmas előadásokat hozott, a 28 előadásból 18 volt a fő témával foglalkozó, melyeket többféleképpen lehetett tájilag felosztani, országokként, tájegységeként, de lehetett "város-út"-at választani, vagy akár egy épületegységet is. Az előadások többsége valamilyen tájegységet mutatott be, és valamilyen korszakhoz fűződött. Egy előadásban minimum 6, maximum 12 objektum került bemutatásra, melyből egyet restaurálási szempontból is taglalni lehetett, az esetek többségében az előadó saját munkáján keresztül. Olyan változatos és érdekes előadások sora hangzott el, hogy senki, egyetlen résztvevő sem akart egyről sem lemaradni, ami végül, a közel 50 fős hallgatóság ellenére "családias", kérdésekkel és vitákkal teli légkört teremtett. Köszönhető mindez a vendéglátó szervező társaknak is, a Del Bianco alapítványnak, akik közös vacsorákkal, olasz kávészünetekkel kovácsolták össze a társaságot.

Szakmailag kiváló kirándulást szerveztünk az új Gozzoli Múzeumba, Castelfiorentinoba, ahol a tematikusan kiállított, leválasztott falképeket néztük meg múzeumi vezetéssel. Két másik szakmai program is várta a résztvevőket, az egyik egy nagyközönség számára elzárt ritkaság a Medici kápolna titkos, föld alatti helyiségében: Michelangelo hátborzongatóan valóságos vázlatai és rajzai, melyet egy véletlen folytán fedeztek fel, a másik pedig a Santa Croce Cappella Maggiore-jében Agnolo Gaddi freskóin folyó restaurálás megtekintése volt. Irigykedtünk a fantasztikus állvány komfortja, - ahová lifttel jutottunk fel -, és kivitele miatt, de az ár enyhén szólva is elérhetlensége (1 millió Euro) hamar lehűtött minden lelkesedő kollégát. Rendkívül kedves és elhivatott firenzei kollégáink szintén szívesebben költöttek volna ezt az összeget a freskókra, melyet ajándékba kaptak (kifejezetten az állványra) egy külföldi vállalkozótól.

Elmondható hogy az első, terveink szerint kétévenként ismétlődő konferenciánk igen sikeres volt. Az előadásokon elhangzott falképes utakat terveink szerint folyamatosan szeretnénk fejleszteni, egy egységes világ-térképet létrehozva, folyamatos dokumentációs feltöltéssel, mely az összes kolléga számára hozzáférhető lesz. Mindezt világhálón szeretnénk megjeleníteni, mely összefogó programra azonban némi anyagi háttér szükséges. Elképzelésünk szerint ez nemcsak a társszakmáknak adhatna óriási segítséget, de hozzájárulhatna a turisztikai érdeklődés felkeltéséhez is, mely, mint tudjuk, manapság az összes védendő emlékünkhöz egyik fő fenntartója.

Köszönet minden lelkes segítőnek, akik a legszorosabb szakmai kollégákon, Benoit De Tapol és Walter Schudelen (európai csoport, a Barcelonai és a Bruxellesi intézet dolgozói) kívül támogatták az ügyet, az NKA-nak, az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottságnak, és végül, de nem utolsó sorban a Del Bianco alapítvány dolgozóinak, akik egy több éves "álmot" váltottak valóra. Szerencsésnek vallhatom magam a szakbizottság elnökeként, hogy a bizottság újraélesztésén nemcsak fáradozhattam, de szakmai eredményt is megvalósíthattunk, hogy Paolo Del Bianco-t, a Del Bianco alapítvány elnökét, sikerült megnyerni az ICOMOS ügyének, aki a mai napig a Magyar Nemzeti Bizottság! és a falképbizottság tiszteletbeli tagja!

A konferencia záróaktusaként ünnepélyesen vehettem át az alapítvány plakett-kitüntetését, melyet a Magyar Nemzeti Bizottság tagsági igazolványának átnyújtásával köszönhettem meg az elnöknek az összes résztvevő nevében.

A Párizsban 2011 végén megrendezett XVII. ICOMOS Nemzetközi Közgyűlésen - melyen az egész magyar elnökség részt vett - bejelentett megtisztelő hír, hogy a XVIII. Nemzetközi Közgyűlést Firenze rendezheti, így személyes sikerként is könyvelhetjük el úgy a Tudományos Falképbizottság, mint a magyar ICOMOS nevében. Mindez, persze csak egyre több munkát, sok-sok kolléga lelkes segítségét és a magyar kultúra hivatalos támogatását és odafigyelését kívánja meg.

**Kedves Tagtársaink,
a 2012. évi ICOMOS-díjra és
Műemlékvédelmi Citrom-díjra
törtéző javaslatok benyújtási határideje**

módosult:

2012. február 1-ig

**várjuk a kiírás szerint,
hiánytalan dokumentációval kísért
adatlapjaikat !**

A kiírások a www.icomos.hu honlapon található meg:

ICOMOS-díj:

http://www.icomos.hu/?nyelv_id=1&menu_id=248&mod=menu_tart&menu_cim=ICOMOS-d%EDj%20ki%EDr%E1s%202012.&menu_szint=1

Citrom-díj: http://www.icomos.hu/?nyelv_id=1&menu_id=249&mod=menu_tart&menu_cim=CITROM-d%EDj%20ki%EDr%E1s%202012.&menu_szint=1

*

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága 2012-ben is kiadja a Möller István Emlékérmét:

FELHÍVÁS

a 2011-es Möller István Emlékérem adományozására

- Az Emlékérem – évente egy – olyan személynek adományozható, aki jelentős mértékben hozzájárult a magyarországi, valamint az országhatáron kívüli, a magyar kultúrkörhöz tartozó műemlékek, építészeti örökség fennmaradásának biztosításához, szolgálta tudományos, oktatási, publikációs tevékenységével a műemlékek, az építészeti örökség vagy a műemlékvédelem érdekeit.
- Az Emlékérem adományozásának nem feltétele az ICOMOS tagság, de azonos érdemű jelöltek esetén az előnynek minősül.
- Posztumusz Emlékérem nem adományozható.

Kérjük, hogy az indoklással alátámasztott javaslatokat

2012. február 12-ig írásban juttassák el Nemzeti Bizottságunkhoz:

email: secretariat@icomos.hu,

cím: 1014 Budapest, Táncsics Mihály utca 1. ,

Fax: (1)2127615

A javaslatokat öttagú bizottság bírálja el. A Möller István Emlékérem Bizottság tagjai 2011-2014-ig: Dr. Balassa M. Iván, C. Dr. Harrach Erzsébet, Dávid Ferenc, Dr. Fejérdy Tamás DLA, Dr. Lővei Pál.

Eddigi díjazottak: **2010:** Ágostházi László DLA. **2009:** Baloghné Ormos Ilona, - Jubileumi Möller István Emlékérem díjazottai: H. Nándori Klára, Dávid Ferenc, Radványi György, - Nemzetközi Möller István Emlékérem: Szabó Bálint. **2008** - Szabó László, Nemzetközi Möller István Emlékérem: Alexander Balega. **2007:** Dragonits Tamás. **2006:** Vukov Konstantin. **2005:** Koppány Tibor. **2004:** Örsi Károly. **2003:** Fejérdy Tamás, Nemzetközi Möller István Emlékérem: Christoph Machat. **2002:** Détsy Mihály. **2001:** Zádor Mihály. **2000:** Román András. **1999:** Horler Miklós. **1998:** Szakál Ernő.

Ágostházi László DLA:

EMLÉKEZZÜNK RÁ, HOGY. . .

Január

- Január 1. **275 éve** (1737) született *Thallher József* kamarai építész, az Országos Építészeti Igazgatóság vezetője, sok egyéb mellett a Budapest, Belvárosi templom alkotója
- Január 6. **105 éve** (1907) született *Jakab István László* építésmérnök, festőművész, aki a Kárpát-medence népi építészeti alkotásait örökítette meg festményein, rajzain
- Január 9. **20 éve** (1992) halt meg *Rados Jenő Dr.*, Ybl- és Állami-díjas építésmérnök, tanszékvezető egyetemi tanár, szakíró, a magyar építészettörténet és műemlékvédelem kiemelkedő alkotója
- 110 éve** (1902) halt meg *Kiss István* építésmérnök, nagyon sok jelentős középület (pl. a Törvényszék épülete Komáromban, Kalocsán, Nagyváradon, stb., a budapesti Szent János kórház, stb.) alkotója, szakíró
- Január 15. **135 éve** (1877) született *Ottovay István* építésmérnök, aki főleg Szegeden nagyon sok jeles középületet alkotott (Keleti-palota, Ipartestület székháza, a mai Kisszínház, stb.) s egyebek közt a Fogadalmi templom kivitelezője volt
- Január 16. **175 éve** (1837) halt meg *Raiber Ignác*, az Egri Kőműves Céh mestere, aki a városban és környékén nagyon sok házat, hidat tervez és épít
- Január 19. **105 éve** (1907) született *Winkler Oszkár Dr.*, Ybl-díjas építésmérnök, egyetemi tanár, a soproni és környékbeli építészet meghatározó alakja, számtalan köz-, ipari- és lakóépület tervezője
- Január 22. **155 éve** (1857) született *Fellner Sándor* műépítész, sok kastély, bérház, középület – így a Várbeli Szentháromság téren az egykori Pénzügyminisztérium épületének alkotója
- Január 27. **170 éve** (1842) szentelték fel *Somogyváron a római katolikus templomot*
- Január 28. **160 éve** (1852) született *Tandor Ottó* építésmérnök, műegyetemi tanár, műemlékek – pl. az Ócsai, a Jáki templom – restaurálója
- Január 29. **105 éve** (1907) halt meg *id. Storno Ferenc* építész, festőművész, középkori templomok, például a soproni bencés, ill. Szent Mihály-templom, Garamszentbenedek, Pannonhalma, és továbbiak restaurálója
- Január 30. **100 éve** (1912) halt meg *Aigner Sándor* építész, középületek, templomok tervezője, műemlék restaurátor pl. Budapest: Mátyás templom, Győr: székesegyház

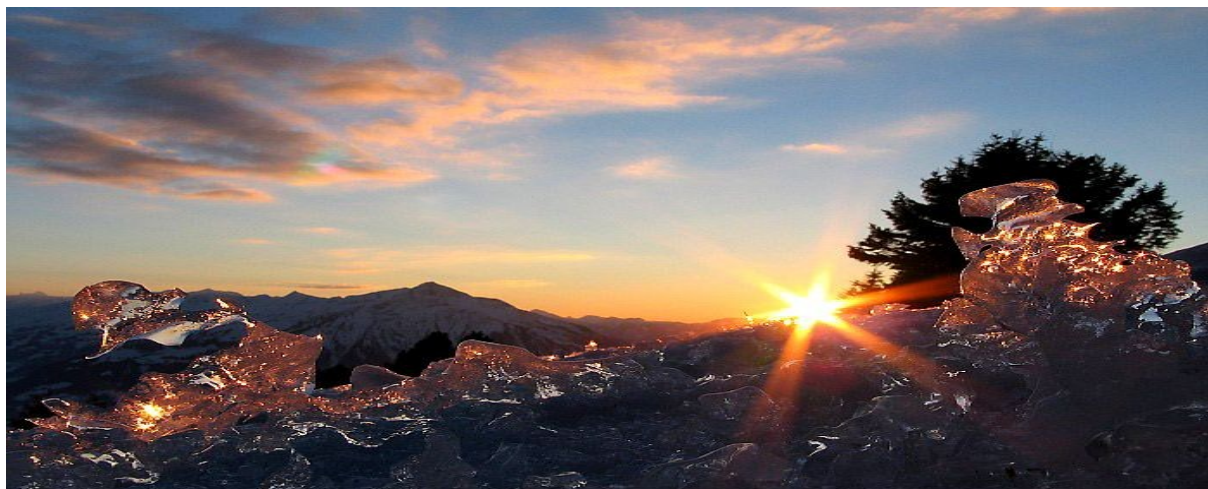

Február

- Február 2. **80 éve** (1932) halt meg *Árkay Aladár* építész-mérnök, festőművész, iparművész, a modern magyar építészet karakteres alkotója, sok egyéb mellett pl. a Budapest-*Városmajori római katolikus*. templom tervezője
- Február 13. **155 éve** (1857) született *Quittner Zsigmond* építész-mérnök, aki jellegzetes historizáló ill. szecessziós épületeket alkotott, pl. a budapesti Gresham-palotát
- Február 15. **115 éve** (1897) nyitották meg a *budapesti Vásárcsarnokokat*
- Február 20. **30 éve** (1982) halt meg *Weichinger Károly* Kossuth-díjas építész-mérnök, tanszékvezető egyetemi tanár, akinek sok jeles alkotása közül az egyik legjelentősebb a budapest Gellért-hegyi pálos kolostor, vagy a New York-i Világkiállítás (1940) magyar pavilonja
- Február 26. **50 éve** (1962) halt meg *Kismarthy-Lechner Jenő Dr.* építész-mérnök, egyetemi magántanár, nagyon sok más mellett pl. a debreceni Hősök Mauzóleuma alkotója

Minden kedves Tagtársunknak Békés, Boldog, Örömteli, Sikerekben és Eredményekben Gazdag 2012-es évet kívánunk !!!

ICOMOS Híradó, a Magyar Nemzeti Bizottság közleményei

Szerkesztőség: H-1014 Budapest, Szentháromság tér 6.

Levél cím: H-1535 Budapest, Pf. 721.

Telefon/fax: +36/1/212-76-15

E-mail: secretariat@icomos.hu

Honlap: www.icomos.hu

Kiadja az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága

Felelős kiadó: Dr. Nagy Gergely

Szerkesztő: Keller Annamária

HU ISSN 2062-4964 (Nyomtatott)

HU ISSN 2062-4972 (Online)

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság tagságával járó előnyök:

- informáltság a műemlékvédelem hazai és nemzetközi híreiről, eseményeiről, pályázatairól, ösztöndíjairól, stb. az ICOMOS elektronikus körlevelek, az ICOMOS honlap (www.icomos.hu), az ICOMOS Híradó és az ICOMOS News/Nouvelles ICOMOS révén
- ingyenes belépésre jogosító tagsági kártya a világ legtöbb múzeumba, műemlékébe, romterületére
- az UNESCO/ICOMOS Dokumentációs Központjának szabad használata

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság pártoló Jogi tagja:

Kulturális Örökségvédelmi Hivatal